

לְאָמֹר. וְאָמַרְיוּ מֵאֲרִי מַתְנִיתִין, לִית צו אֶלָּא עֲבוֹדָה זָרָה. עַל הָאָדָם, זֶה שְׁפִיכוֹת דְּמִים. לְאָמֹר, זֶה גָּלוֹי עֲרִיות.

וּבָצֹ�ו זֶה הוּא פְּחַדָּא יָצַר הַטּוֹב וַיָּצַר הַרְעָע. לְבַתֵּר דַּעֲבָר יָצַר הַרְעָע עַל צְרוּיוֹ דְּקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, גָּזֹר עַלְיהָ מִתְחָה. אָמָר, מָה אָעַבְדָ, אָם אָנָּא אִימּוֹת אִיהוּ נְטִיל עַבְדָ אָחָרָא. דַיָּצַר הַרְעָע אִיהוּ עַבְדָ, וּבַת זָוִיגָה שְׁפָחָה, וְאַתְרִיהָ יָרִית לִיהָ הַהוּא עַבְדָ.

מָה עַבְדָ, אֶזְל אִיהוּ וְאַתְחִיה, לְפִתְחָה לְאָדָם וְלְאַתְחִיה דְּסֶטֶרָא טְבָא. בַּת זָוִיגָה דַיָּצַר הַרְעָע לִילִית, פָּתַי לְאָדָם דַיָּהוּ יָצַר הַטּוֹב, וּבְגִינָה אִיתְמָר (שם ג'ב) הָאָשָׁה אֲשֶׁר נִמְתַּח עַמְּדִי הִיא נִתְנָה לִי מִן הָעָז. וַיָּצַר הַרְעָע פָּתַי לְחִוָּה, וְגַרְמוּ לֹזֶن מָוֹת.

בְּגִין דָא, קֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא אָפְשִׁיט לְאָדָם דַיָּהוּ יָצַר הַטּוֹב מְגִיפָּה בְּגַן עַדְן וּמְמַלְבּוּשָׁוִי, לִיהָ וְלְאַתְחִיה, הַדָּא הוּא דְכַתְּיב, (שם ג'ז) וַיַּדַּעַנוּ כִּי עֲרוּמִים הֵם. וְגִירְשָׁ לֹזֶן מִגְּן עַדְן, הַדָּא הוּא דְכַתְּיב, (שם ג'כ) וַיִּגְרְשֶׁ אֶת הָאָדָם. אֶת, בַּת זָוִיגָה עַמְּיהָ.

וְנַחַת לֹזֶן לְשָׁבָע אַרְעַזְן, דְאַינוֹן: גַּיאָ. נִשְׁיָה. אַרְקָא. אַרְץ. אָדָמָה. תְּבָל. עַבְדָ תְּיוֹבָתָא, הָנָה מְצָפָחָ וּוּולָה. וְעַם כָּל דָא הָנָה עַרְוָם בְּלָא לְבֹישׁ הוּא וְאַתְחִיה.

מָה עַבְדָ קֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. אִיתִי לִיהָ בְּגַלְגֹּלָא בְּאַבְרָהָם, וְלְאַנְתִּיחָה בְּשָׂרָה. וּקֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא הָנָה מְלֻבָּן לִיהָ בְּכֹורָא דְכַסְפָּא, דַיָּהוּ מְעוּרָב בְּאָבָר, דַיָּהוּ עַזְפָּרָת, מִיד דָאָרְמִי לִיהָ בְּנוּרָא, אַתְלְבָנָא כְּסָפָא, וְאַפְּיקָת זָוְהָמָא, דַיָּהוּ עַזְפָּרָת לְבָר, וּכְגַוְונָא דָא אַתְלְבָנָן אָדָם בְּאַבְרָהָם. וְאַפְּיקָ מְגִיהָ זָוְהָמָא לְבָר, וְדָא יִשְׁמַעְאלָ, דַיָּהוּ זָוְהָמָא דְהַטִּיל חִוְיאָ בְּתָחָה.

לְבַתְרָ אַתְגַּלְגָּל בְּיִצְחָק, בַּת זָוִיגָה דָאָדָם, וְאַסְטָמָק בְּנוּרָא, וְאַפְּיקָ זָוְהָמָא לְבָר, וְדָא עָשָׂו. וּסְוּמָקָא דִילִיהָ כְּדָמָא דְשָׁחִיטה. וּבִגְין דְאַתְגַּלְגָּל נַוקְבָּא בְּיִצְחָק, אַתְקָרִי שְׁמָאָל נַוקְבָּא.

לְבַתְרָ עָאָלוּ פְּרוּוּיָה בְּיַעֲקָב וּבַת זָוִיגָה, וְאַפְּיקָו מְגִיהָ זָרָעָא. וּגְוּנָא דִילִיהָ הָוּא יְרָקָא דִילִיהָ דְסֶחָרָא. וְדָא אִיהוּ (איוב לג כת) הַן כָּל אֶלְהָ יִפְעַל אֶל פְּעָמִים שֶׁלַשׁ עַם גָּבָר.

עִינְיוֹן אַוְכְמִין חַשְׁבָּכִין, פְּמַן לִילִית, דַיָּהָי חַשְׁבָּכָא אַפְּילָה, פְּתִיא אַוְכְמִא. וּעִינְיוֹן אַוְכְמִין עַקְיָמִין, וְדָאִי פְּמַן שְׁבָתָאִי, דְעַלְיהָ אִתְמָר (משל ג' לו) מְאָרָת הָיָה בְּבֵית רְשָׁעָה. דַהָּוּא גְּזֹונָן חַשְׁוֹה, שְׁלִיטָה עַל גּוֹנְזִין אָחָרְנִין.

וְלֹמְאָן דְאַסְטָבָל בִּיהָ לִילִית אוֹ שְׁבָתָאִי בְּאַיְלִין עִינְיוֹנָן, מְאָרָה וּעֲנִיוֹתָא

ובכפנא ומותנא ייתי. אסתפר מניה, הרגליה ירדות מות שאול צעדייה יתמכנו. וכל משא ימתן דעביד בר נש קדם מاري דעינין אלין, אתאbid. וצרייך בר נש דלא ישתחב בשבעה קדמיה ביומין דחול, אלא בשבת, דלית ליה שלטנותה עלייה ולא אשתחב ביומין דחול בשבעה קדמיה, ואסתפל ביה בעינא בישא, לא אשתויב מניה ממיתה או מעוני. וחוטמא ופומא ואנפווי דהאי בר נש לאו איןון על קו היושר.

עיגין איכמין שפירן, על קו היושר, איהו מטרא דשפת, דאייה בית עין שפירא. עליה איתמר, (שה''ש אח) שהורה אני ונאנה. האי איהו בדיקנא דשפת, דאייה שקייל לאורייתא כולה.

ובשבת צרייך לאחזהה שובעה, בהפכו דשפחהليلית. וצרייך באתר דעצייבו דשפתαι, לאחזהה חודה, באתר דחשוכא. שרגא. באתר דעינוי, ענג. למעבר תמן שניוי הכלא.

דלילות מרה אוכמא, צמאון דלית ביה מים, דאייהו (בראשית לו י) הבור רך אין בו מים, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשים ועקרבים דיליה איןון ערב רב. יוסף דאייהו בגיבא, דא ישראל דאיון בגולותא דיליה, בההוא בור.

ומאן דאוקר שבת, (קהלת ז כט) ימלט ממנה. וחוטא ילכד בה. חוטא דמלחיל שבת, ילכד בה, דאייה הילול שבת ודאי, חלל זהנה. דמן דנטיר אותן שבת או אותן ברית, מלחיל ליה, ביה אתקרי צדק, ואשתייב מיה. ולא עוד אלא דסליק למלכות, דאייה שבת ודאי.

ויסוף בגין דנטיר ברית, אשתויב מן גיבא, ומן נחשים ועקרבים דיליה. ולא עוד אלא דזקה למלכות. וישראל דנטירין שבת ואות ברית מילה, איתמר בהונ כל ישראל בני מלכים, ואלמלא נטירין ישראל שבת אחד מהלבטה מיד גאלין.

ובל בר נש דאייהו עיגין אוכמין על קו היושר, דאייה קו המדה, ענג איהו וחודה ושבעה, וותרן, ועיגינא טבא. ובאי לאתפארא בלבושין שפירן. בגין דאייהו בן דשפת, בן מטרוניתא ודאי. ובהיפוכו בןليلית. עד הכא רזא דעיגין. וدائ איהו רזא דאנשי חיל.

יראי אלהים בשמיעה, דתלייא באוקניין, דטמן יראה. הדא הוא דכתיב, (חבקוק ג ב) ה' שמעתי שמוך יראה.

ותלה צלותין איון, חד תליה בראייה. ותניינא בריחא. ותלייתאה בשמיעה. פה, איהו שבת, כלולה מפלחו. איה הפלחה לעני, דאייה צדק, ואיהו יום השבת.

וצלotta דפסח, איהי כורסיא דרhamyi. וצלotta דראש השנה, כורסיא
דרין. ומפני קודשא בריך הוא איהו דין, וכל צבא השמי
קימין עלייה, מימנה ומשמאלה. בגונא דשערא, דמליה במר אורניין,
מימנה ומשמאלה.

זה אוקימנא לעיל, הצרייך לבערא לון, אם איןון דתחות אודניין, לאתגלאה
אודניין, דאיןון טרעין דצלotta. דבמה מארי דידיינן סתמיין טרעין,
בחובין דישראאל. וצלotta לבר, שלא מHIGHIN לה לאעלאה בהיכלא דיליה,
דאיהו אדני. ואיהי קראה לטרעין דהיכלא דיפתחין לה. ובנהא למתתא
קראן ביהודה שמע ישראל, שלא דצלotta דילך, דאייה לטרעא דילך.
אם מבערין שעירין דתחות אודניין, דאיןון מארי דידיינן, מיד קודשא
בריך הוא דאייה ישראל, דין אמרת, אפתח היכלא דמייעול צלוותה.
וְזֹא אִיהוּ (מלים נא ז) אַדְנֵי שְׁפָתִי הַפְּתָח, פְּתָח הַיְּכָבֵד לְדַאֲיהוּ אַדְנֵי בְּחוֹשֶׁבֶן,

וַיַּיְעַזְלֵל צְלוֹתָא.

וצלotta דישראאל לעילא, (דף מב ע"ב) איהי מלכות, ואיהו הפהורה. וצריבין
ישראל שלא יסלקין לה לעילא, עד דיתבערין דיניין מטרעא,
ויהון צוחין בה לגבהה, בעשרה מלכיות, בעשרה זכרונות, בעשרה
שופרות.

דצלotta דמנחה, איהי דינא דראש השנה. ובגין דא תקינו עשרה שופרות,
דאינון: קשר"ק, קש"ק, קר"ק. לסלקא לה בעשרה, דלית
שבינטא שרייא בפחות מעשרה. ובגיניהו איתמר (בראשית יח לב) לא אשחת
בעבור העשרה.

בשברים, (שמות כג כד) שבר תשבר מאבותיהם, דקימין קדם טרעין, שלא
מניחין לאعلا כלotta. בתרוועה, פפסין לון בשלשליאין.
בתקיעה, (מבוכו מה לי) והוקע אוטם לה, נגד השם. בגין שלא יהבי יקרא
למטרוניא, לאعلا בטרעין דילך.

ובשעתה דידיינן פניוין מטרעין דהיכלא דמלכא, סלקא צלotta בכמה
שירין ותושבחות ווהדות דצלotta. ומהין כליהו פתחין
גדפייהו, לקבלא לה בחדרה, חדא הוא דכתיב, (חווקאל א ז) ופניהם וכנפיהם
פרודות. כליהו פרודות לעילא לקבלא לה.

וашמע את קול בונפיהם, בגין דישמע מלכא, דמטרוניא קא אתייא,
ויפתח היכלא לגבהה. חדא הוא דכתיב, (מלים נא ז) אדני שפתוי
פתח. מיד אפתח מלכא היכלא, וקבע לה בחדרה, ויעזל עמה בהיכליה.